Nº : 103

3r Trimestre 2015-2016

Escola Azorín s.c.c.l.

ALBOR

BONES VACANCES!!!

Subvencionada per l'ESCOLA AZORIN i L'AMPA.

C./Anselm Clavé 6-8 08902 L'HOSPITALET Tel: 933319997 Fax:933320546

e-mail: info@escolaazorin.com

CENTRE CONCERTAT PER LA GENERALITAT DE CATALUNYA

ESCOLA COOPERATIVA, LAICA I CONCERTADA

SUMARI

Portada ..... Pàg. 1
Sumari ..... Pàg. 2
Editorial (Maribel Rodríguez) ..... Pàg. 3
"Hola famílies" (Ampa) ..... Pàg. 4
Fotografies grups Llar d'Infants ..... Pàg. 5
Llar d'Infants ..... Pàg. 6 - 7
"Una manera que tenim de jugar" (Educadores de la Llar) ..... Pàg. 8
Fotografies grups Educació Infantil ..... Pàg. 9
Educació Infantil ..... Pàg. 10 - 12
Fotografies grups Cicle Inicial ..... Pàg. 13
Cicle Inicial ..... Pàg. 14 - 16
Fotografies grups Cicle Mitjà ..... Pàg. 17
Cicle Mitjà ..... Pàg. 18 - 20
Fotografies grups Cicle Superior ..... Pàg. 21
Cicle Superior ..... Pàg. 22 - 23
Els nostres comiats ..... Pàg. 24 - 25
"Adéu a un altra promoció" (Laura Constantino) ..... Pàg. 26
Fotografies Guanyadors Certamen Literari Alumnes ..... Pàg. 27
Certamen Literari Sant Jordi 2016 (Alumnes /Mares) ..... Pàg. 28 - 35
Contraportada ..... Pàg. 36

EQUIP DE REDACCIÓ

Coordinador David Guinot
Col·laboradors/-es Alumnes de l'Escola Azorín - Maribel Rodríguez - AMPA Azorín - Educadore de la Llar - Mestres de Cicle Inicial - Mestres de Cicle Mitjà - Mestres de Cicle Superior - Elisabeth Ros
Portada Paula 5è
Contraportada Laura 5è, Pau 5è, Isabel 5è, Aarón 5è
Dibuixos Eloy 5è, Jordi Mira 5è

ALBOR

Revista de l'Escola Azorín SCCL
Número 103
3r Trimestre 2015-2016

EDITORIAL

Maribel Rodríguez (Directora)

Ens trobem en el punt de sortida d'un estiu més i sense adonar-nos-en els nostres petits iniciaran l'educació obligatòria i els grans passaran a la secundària. Reflexiono sobre el seu futur, pensant com a mare, com a membre de la comunitat educativa, com a educadora i com a directora. He vist créixer nens i nenes a la nostra, la vostra escola, que desenvolupen professions que la societat qualifica com a molt destacades, joves en carreres universitàries d'accés restringit, joves amb un destacat impuls associatiu o emprenedor. I a la vegada, cada final de curs m'agrada repassar l'any escolar i em venen imatges que em fan reflexionar.

Hem estat temps esmorzant, dinant i sopant amb la fam sistèmica de l'Àfrica, i poc a poc ens hem anat immunitzant. Ara els refugiats d'Idomeni, als que llancem gasos lacrimògens per molestos, són la nova vergonya d'aquest nou món que es diu Europa. Però, nosaltres aquí hem de veure els nostres infants com una oportunitat de millorar. Ens trobem davant d'una incerta sortida de la crisi econòmica però hem d'aconseguir sobretot acabar amb la crisi de valors. L'actual discurs negativista no s'ha de traspassar als nostres fills. Cal transmetre'ls que estan envoltats d'un munt d'oportunitats i que arribaran fins on es proposin.

Fa vint anys, sense internet, amb un accés molt més limitat a l'educació, espavilant-nos com podíem, l'esforç era la paraula clau. Avui a més és la confiança i l'autoestima, i els nens les aprenen si ho viuen des de casa. L'escola, a més a més, reforça i transmet aquests valors.

No fa gaire temps el curs escolar s'iniciava amb un direccionament administratiu, i amb total delegació envers l'escola del que anomenàvem Educació. Avui tenim l'Ideari del Centre, les reunions informatives, l'AMPA, l'agenda escolar, psicòlegs, pedagogs, i tot plegat fa avançar la comunitat escolar, amb un eix central: l'infant.

Fa pocs dies comentava amb un pare la importància de l'agenda escolar com una eina que facilita l'intercanvi privat família-escola i aquest es sincerava sobre una "nova eina escolar": el whatsap del grup de pares i mares de la classe del seu fill, desbordat pels danys col·laterals que ocasionava i pel que suposava aparèixer com : "... ha deixat el grup". I aquesta frase em va obligar a reflexionar. L'escola fa temps que es relaciona amb les famílies mitjançant l'agenda escolar perquè aquesta genera responsabilitat i hàbits en l'alumne i també confiança en la relació família-escola per la privacitat.

Ara, a la pàgina del dia 21 de juny apareixerà la paraula clau: VACANCES. Viviu-les amb els vostres fills i filles, generant nexes de confiança, aprofiteu per reforçar valors positius, per parlar de temes d'actualitat, per jugar i perdre el temps, i per agafar energia per reprendre el pròxim curs escolar com a membres de la comunitat escolar. Sentiu-vos part d'ella i feu-nos costat. El nexe comú és l'infant.

Hola famílies!!

"Com ha passat aquest curs, què ràpid mama!!" Vaig sentir com li deia un nen a la seva mare al sortir de l'escola.

No ens en adonem i ja s'acosta el final de les classes. Arriba la calor, l'estiu, anar a la piscina, a la platja o a la muntanya, gaudir dels amics i de la família, tenir temps lliure per descansar. Mirem cap enrere i recordem com començàvem el nou curs, els primers dies de classe per als més petits, tantes llàgrimes i plors dient "no vull entrar, vull la mama!!! I ara en canvi, els pares contents perquè els seus fills i filles entren feliços i s 'ho passen molt bé.

Sí, el temps passa, els alumnes de sisè se'n van, comencen una nova etapa en la seva vida. Volen canviar, seguir cap endavant, viure i enfrontar-se a aquests canvis però alhora tenen pors. En quin nou repte s'enfrontaran? Podran fer-ho sols? Per descomptat, ells poden.

Pares, professors, educadors i fins i tot els amics els transmeten seguretat i confiança perquè ells segueixin i superin els reptes que els esperen.

Tot té un final, o millor dit, tot continua. Volem desitjar a aquests nois i nois que ens deixen el millor, que siguin feliços i que gaudeixin del moment.

Molta sort!!!

Finalment, agrair a pares, mares, avis, àvies i familiars l'ajuda que ens han donat i que hagin col·laborat desinteressadament perquè puguem realitzar les activitats amb tots els nois i noies.

Moltes gràcies.

AMPA

FOTOGRAFIES GRUPS LLAR D'INFANTS

Classe dels Conillets EI-0

Classe dels Pollets EI-1

Classe dels Cangurs EI-2

LLAR D'INFANTS
(UNA MANERA QUE TENIM DE JUGAR)

En aquest article parlarem del joc simbòlic, una forma de jugar que consisteix en que l'infant imita a l'adult . El nen/a observa, adquireix i després repeteix algunes de les situacions quotidianes que ha viscut en l'ambient familiar o de l'escola. Aquest tipus de joc comença a sorgir entre l'any i els tres anys aproximadament. Personalment nosaltres no ho veiem només com una forma d'entretenir-se, sinó també com un mitjà d'aprenentatge important que ajuda tant als nens com a les nenes a conèixer-se a si mateixos i al món que els envolta. És una eina que a la llarga els ajuda a resoldre conflictes, tensions, a relacionar-se i expressar sentiments.

Per tots aquests motius nosaltres recomanem posar a l'abast, també des de casa, elements que afavoreixin aquest tipus de joc. Alguns exemples serien culleres, pots de cremes i colònies, raspalls, pintes, barrets, bosses, telèfons, cotxes, rotlles de paper de cartró, taps, agulles d'estendre, pinzells, argolles, diferents teles... i si pogués ser també algun espai destinat aquest tipus d'activitat.

Nosaltres des de la llar d'infants ho treballem mitjançant paneres i racons de joc (metges, perruqueria, cuineta, mecànica, mercat...). En aquests moments l'infant juga lliurament i l'educadora no intervé, només els observa en tota la seva espontaneïtat ja que estan molt engrescats en l'activitat i es mostren naturals.

En conclusió, us animem que afavoriu també des de casa aquest tipus de joc ja que és molt enriquidor i constructiu pel creixement i desenvolupament integral del vostre petit o petita.

Les educadores de la llar

Els conillets

Aquí teniu una petita mostra de com els més petits i petites de la Llar d'Infants experimenten i juguen amb una de les paneres de joc que tenim i podeu veure com a partir dels elements que la composen (cullers, pots, taps, pinces...) els nens i nenes comencen a desenvolupar el joc simbòlic (intenten tapar els pots amb els taps, simulen que mengen amb la cullera...). I això només és el començament!!

Els pollets

Durant aquest curs els Pollets també hem disposat de racons de joc on hem anat desenvolupant el nostre joc simbòlic. Hem tingut el racó dels contes i coixins, el racó dels cotxes i actualment gaudim jugant amb la cuineta i les nines. Molts de nosaltres donem de menjar a les nines i d'altres preparem el menjar i li oferim a altres companys o a les educadores. A continuació podeu veure com anem reproduint accions de la vida quotidiana. Ens ho passem pipa jugant a la cuineta!!

Els cangurs

A la classe dels Cangurs, els més grans de la Llar, durant aquest curs hem pogut gaudir de diferents racons de joc: la perruqueria, la caseta, els cotxes, la cuineta, la granja i els metges. A continuació podeu observar unes imatges on mostrem com els infants juguen i reprodueixen accions de la vida quotidiana. En aquest cas, és el racó dels metges, uns fan de pacients, d'altres de doctors, d'altres esperen a la saleta, d'altres fan d'infermers... I a més d'aprendre s'ho passen pipa!!!!

FOTOGRAFIES
GRUPS EDUCACIÓ INFANTIL

Els nens i nenes d'Educació Infantil us volem dir: Bon Estiu!!!

Classe dels Pinguïns EI-3

Classe dels Dofins EI-4

Classe de les Balenes EI-5

ELS NENS I NENES D'EDUCACIÓ INFANTIL ANEM A FER PA I GALETES!!!! Mmmmm...

Antigament, cada casa feia el seu propi pa. Avui dia aquesta pràctica no és habitual per això vam trobar tan apassionant fer el pa i les galetes que feien els nostres avis!!!!

Esperem que surti del forn... Mmm quina bona olor!!!!

Amb les mans a la massa...

FENT GALETES!!!

RECEPTA GALETES

Ingredients:

- 100 gr de mantega a temperatura ambient
- 100 gr de sucre mòlt
- 300 gr de farina de rebosteria
- 1 ou

Preparació:

Comencem posant la mantega en un bol gran, afegim el sucre glacé i batem fins a integrar-ho tot. Afegim l'ou i tornem a batre. Finalment incorporem la farina i removem bé amb una cullera.

Fem una bola amb la massa, si és necessari podem afegir més farina, però millor a poc a poc.

Estirem la massa i amb els talladors triats anem fent les galetes i col·locant-les sobre una safata de forn. Coem les galetes uns, vint minuts amb el forn escalfat a 180° C i..... BON PROFIT!!!!

Anem al mercat!!!!

Els nens i nenes del parvulari hem anat a conéixer el mercat del nostre barri. Vam veure un munt d'aliments molt bons.....

També vam fer un taller de "gorros" de cuiner molt divertits i originals!

I els nens i nenes de p5 vam gaudir fent unes canyetes amb fruites.

FOTOGRAFIES GRUPS CICLE INICIAL

Classe de 1r EP

Hola, volem desitjar-vos un Bon Estiu!!

Classe de 2n EP

CICLE INICIAL

Els nens i nenes de 1r d'E.P. hem realitzat algunes activitats manipulatives i experimentals per entendre millor conceptes treballats en Matemàtiques i Coneixement del Medi.

Aquí teniu una petita mostra:

Hem introduït el concepte de desena.

Hem après a mesurar longituds en centímetres i també…el diàmetre dels caps d'alguns companys.

Hem treballat en grup construint elements que formen part d'un paisatge.

Mireu el resultat!

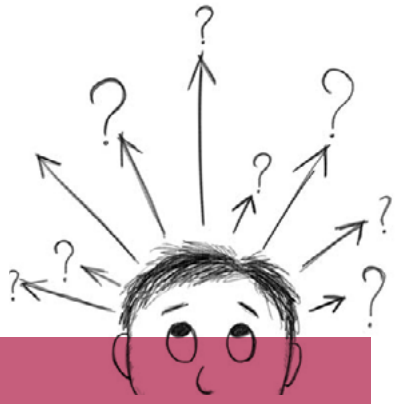

Tenim moltes preguntes!!!!!!

Quan van introduir el tema de l'univers a la classe de segon van sorgir un munt de preguntes i curiositats així que vam intentar donar resposta a totes aquestes preguntes a partir d'un treball cooperatiu.

Després de la seva elaboració els nens i nenes es van transformar en grans mestres i van explicar-ho a la resta de companys.

Ha estat una feina molt engrescadora!!!

MAQUETA DEL SISTEMA SOLAR

Com ja sabeu, aquest any estem treballant el tema "L'Univers" com a projecte interdisciplinari, així que els nens i nenes de cicle inicial han estat fent a la classe de plàstica una maqueta del Sistema Solar que ens ha ajudat a aprendre i conèixer una mica més els vuit planetes que el componen.

Volíem fer alguna cosa vistosa i que fos un treball cooperatiu on tothom hi pogués participar, així que vam dividir la classe en petits grups i cada grup va fer un planeta amb plastilina intentant reproduir el color de cadascun des del més petit al més gran i per últim van fer el Sol. Després amb pals cada grup va enganxar el Sol al mig d'una làmina de porexpan i al voltant van anar posant els planetes depenen de la seva distancia al Sol.

FOTOGRAFIES GRUPS CICLE MITJÀ

Classe de 3r EP

Nosaltres us volem desitjar a tots unes bones vacances!!

Classe de 4t EP

TROBADA DE CORALS: El dijous 19 de maig els alumnes de 3r van anar al teatre Barrades a cantar.

Avui hem anat a la trobada de corals d'educació infantil i primària. La trobada de corals va ser a l'Auditori Barradas de l'Hospitalet de Llobregat. Les cançons que tots vam cantar, van ser: Sota Sant Llaurenç, cançó tradicional, El meu desig i La trobada de primària. Les cançons que més m'han agradat, van ser les ven cantar nosaltres: El gripau blau i Dins la fosca. També Do, re, mi i Anem navegant.

Nosaltres van sortir els primers per què eren els més petits. Ven assajar una mica al principi per després cantar millor. M'he posat molt nerviós, va ser molt xulo!!

Iván

Quan hem arribat al teatre han dit els noms de les escoles i després hem repassat les cançons. Tot seguit hem començat a cantar nosaltres, l'Escola Azorín, i hem cantat El gripau blau i Dins la fosca.

Després ha cantat l'escola Xaloc, la cançó era Do re mi de "Sonrisas i lagrimas" i una cançó japonesa . Després ha cantat l'escola Pep Ventura la cançó Rossinyol que vas a França i la nit del bosc. També altres escoles van cantar Anem navegant de "Los chicos del coro" i Good News, que aquesta m'agrada't moltíssim.

Leire

CANTÀNIA: BABAUA Les desventures de Mimí. El dilluns 2 de maig els alumnes de 4t van anar a l'Auditori de Barcelona a cantar.

El dilluns dos de maig la classe de quart va anar a l'Auditori de Barcelona en metro per la Cantània que aquest any es deia: Les desventures de Mimi.
A l'arribar a l'Auditori vam esperar una mica i finalment vam entrar. L'auditori era enorme, hi havia camerinos i sales. Nosaltres estàvem a la sala 1. Vam actuar amb nosaltres 800 nens i nenes d'altres escoles.
En pujar a l'escenari vam veure un piano, dues trompes, dos violins, una viola, un violoncel, un contrabaix, un triangle, una campaneta i un timbal. Després vam descobrir que hi havia un gong, que és un instrument xinès de fa milers i milers d'anys. Allà hi havia un director de cant i una directora dels símbols que fèiem al cantar.
Abans de que els pares entressin a veure'ns cantar, vam fer un repàs general d'una hora amb la Mimí i l'altre actor que interpretava tots els altres papers de la Cantània.
En acabar l'assaig vam anar al soterrani per anar al lavabo. Vam menjar galetes amb xocolata. Va estar molt bo.
Més tard, vam pujar a l'escenari i vam preparar-nos per fer la funció tan esperada.
Els pares, després de que la féssim, van dir que havíem estat genial. Tots vam tornar a casa feliços.

Unai D.

El dia 2 de maig els alumnes de quart vam anar a l'Auditori de Barcelona. A l'arribar, vam fer un assaig general.
L'Auditori era gran; als costats hi havia uns seients on estaven uns nens d'altres escoles. Al centre hi havia l'escenari amb els instruments. Davant de tot, els pares i a unes escales de darrera hi estàvem asseguts nosaltres i unes escoles més.
La Mimí era una noia que es preocupava molt per la seva roba i elegància. L'aventura li ensenya que ha de preocupar-se per altres coses més importants.
Amb l'ajuda de Cupido ha de viatjar a diferents llocs del món per buscar un marit i cada vegada que arriba a un nou lloc es treu una peça del seu vestit.
A cada viatge es troba amb diferents personatges de diferents països fins que al final la Mimí i en Guillem, un astronauta, es fan nuvis

Arnau M.

Sortida Cosmocaixa
Sortida Centre Catòlic de L'Hospitalet

El dijous 18 de febrer va ser un dia especial, perquè vam anar al Cosmocaixa i vam veure coses de la Prehistòria: com es feia el foc, com caçaven i com caminaven.
També vam anar al Bosc Inundat, que és com un aquari on hi havia molts peixos petits i alguns grans. Vam veure un peix més o menys com un alumne de quart de llarg.
També vam veure insectes, peixos, fòssils, minerals, bactèries i microscopis. Vam veure una sala on hi ha vidres de formes diferents i quan passava un raig de llum blanc es transformava amb els set colors de l'Arc de Sant Martí, que són: vermell, taronja, groc, verd, blau, indi i violeta. En aquella mateixa sala hi havia dues aixetes d'aigua enceses i quan pitjaves un botó, havia una llum que parpellejava i es veien gotes d'aigua en comptes d'un raig.

També vam anar a una sala on hi havia un bloc molt gran de gel. Podies posar les mans i es marcaven. També hi havia com un volant que expulsava aire i una pilota que flotava amb la força de l'aire i havies de col·locar- la dins d'un forat.
I per últim, vam anar al Planetari i vam veure la constel·lació d'Orió, del Ca Major, del Ca Menor, d'en Taurus, de l'Ossa Menor i l'Ossa Major. Al Planetari també vam veure els planetes. Després vam poder fer preguntes sobre astronomia i finalment vam marxar a casa.

Lucia O.

...Al principi van sortir uns ratolins que explicaven el conte de manera molt divertida i feien gracia, vaig riure molt amb ells. Després van representar l'obra amb els personatges de veritat, La part que més em va agradar va ser quan el rei li volia donar amb l'escombra a un noi!!

Hugo

La Ventafocs

FOTOGRAFIES
GRUPS CICLE SUPERIOR

Classe de 5è EP

Els nois i noies del Cicle Superior volem desitjar-vos unes bones vacances d'estiu!

Classe de 6è EP

Sortida als volcans

El dia 20 de maig els alumnes de 5è i 6è vam anar d'excursió a Olot (la Garrotxa) i vam visitar el volcà Montsacopa. Allà ens van ensenyar tot el volcà.
Primer vam fer unes fitxes sobre les pedres volcàniques i després vam pujar al volcà. Quan vam arribar al crater vam mesurar quant feia de llarg i després ens van deixar jugar una mica. Jo vaig aprofitar per estirar-me, descansar i contemplar aquell paisatge. Aquesta sortida ha estat molt "xula" i espero algun dia tornar-la a fer. **Georgina V.**

El passat 20 de maig, els alumnes de Cicle Superior van gaudir d'una jornada diferent. Juntament amb els seus mestres, van visitar la comarca de la Garrotxa per veure "in situ" un dels seus volcans: el Montsacopa. Aquest volcà es troba a la ciutat d'Olot, al barri de Sant Francesc. Els alumnes de 5è us mostren la seva experiència.

El passat 20 de maig vam anar a la Garrotxa, a un Parc Natural, a veure volcans. La nostra guia ens va donar unes fitxes sobre els volcans vaig encertar totes les preguntes que hi havia. Això significa que si de gran vull ser vulcanòloga no tindria cap problema. A l'hora de dinar tots vam aprofitar per menjar i descansar les cames perquè no vam parar de caminar. Després vam agafar l'autobús i vam tornar cap a l'Hospitalet. **Carla A.**

Festival a 5è

Els alumnes de 5è, com els de la resta de l'escola, van celebrar el passat mes d'abril el Festival de Primavera. Tots s'ho van passar molt bé, tant amb la seva intervenció com a la dels altres cursos. Us deixem amb les explicacions fetes per ells d'aquesta tarda tan especial.

El dia 22 d'Abril va ser el festival de primavera del 2016. Va començar a les 17:30, però nosaltres vam entrar a les 17:00. A les 17:30, van entrar les famílies.
Com cada any, la Maribel va començar a donar la benvinguda a tothom.
Els de P3, P4 i P5 van cantar: "A l'escola hi ha fantasmes". Els de P3 van ballar la cançó de "Walking on sunshine" i va fer molta gràcia ja que estaven més per les llumetes del darrera que pel ball.

Els nens de Cicle Inicial van cantar "El coet" i a continuació els nens i nenes de 3r i 4t van cantar: "Somewhere over the rainbow".

Nosaltres, els de 5è i 6è, vam cantar: "Star Wars Cantina". Després 5è vam ballar: "Patricio el Cobarde" i 6è va ballar: "Star Wars Disco Version".
Finalment va ser l'entrega de premis. A la classe de 5è en 3r lloc va quedar la Carla, en 2n lloc la Isabel, i en 1r lloc el Pau.
Ens ho vam passar d'allò més bé!!!!!!!!!!
Isabel i Jordi N.

ELS NOSTRES COMIATS

L'hora de marxar ha arribat. els alumnes més grans de l'escola se'n van a l'eso. tot seguit us expressen el que senten i les emocions que els envolten aquests dies. allò que surt del cor val la pena, no ho creieu?

Vaig entrar a P3 i ara estic a 6è. He après molt. Marxo de l'escola Azorín a una altra escola. Faré altres amics. Mai m'oblidaré de tu, escola Azorín.

ALEX RUIZ

Vaig entrar a aquesta escola amb quatre mesos i ara me'n vaig amb dotze anys.
Mai oblidaré aquesta escola perquè he passat molts bons moments aquí i gràcies als meus professors i companys la meva actitud ha canviat i això s'agraeix. Ara he d'anar a Secundària, però mai t'oblidaré Azorín.

DESIRÈE ALIAGA

Només porto dos anys a l'escola i m'ho he passat molt bé amb els meus companys i professors. Mai us oblidaré Azorín.

FERRAN R. VALLS

Aquest any és l'últim, això està a punt d'acabar. He passat moltes coses aquí. He fet molts bons amics, però ara toca marxar a Secundària. Gràcies escola Azorín.

ENRIQUE LABARI

Sempre tindré els records dels bons moments que he viscut amb els meus companys. Adéu Azorín.

ALEX DURAN

Ja s'ha acabat. El curs vinent haurem marxat d'aquesta escola tan meravellosa que deixarà un munt de records bonics a tots. Sempre tindré un racó al meu cor de tots els meus companys i amics, dels professors, dels bons i mals moments, de totes les excursions que hem fet junts i sobretot de tota l'escola. Adéu!!!!

DANIELA PUYO

He passat molts anys a l'escola Azorín. Records que mai oblidaré, els amics i els moments que hem passat junts.
Ara em separaré dels meus amics...Però sempre els tindré al cor.

J.ALEXIS FLORENCIO

Bé, aquest any ja s'ha acabat, això vol dir que deixem l'escola Azorín. Molts de nosaltres deixarem records enrere, molts d'aquests records amb els meus amics.
Adéu Azorín. Mai us oblidaré.

RAÚL BENÍTEZ

Vaig estar a l'escola Azorín des de P3. Vaig tenir bons amics i m'ho vaig passar molt bé aquí. Em voldria quedar, però he de seguir el meu camí.

JON PICHEL

Aquest és l'últim any i de l'escola hem de marxar. Amics, escola, moments bons i dolents mai els oblidaré. A l'ESO aniré i sol estaré. Molts amics faré. Hauré marxat però mai t'hauré oblidat.
Gràcies per tot escola Azorín, per estar amb mi.

YERAY FRANCO

Aquest any ja és 'últim de tota una vida plena de sentiments, records, amics, balls, cançons i un munt d'esperances que sempre portaré al cor.

IVAN RUIZ

Aquest és l'últim any aquí, a l'escola Azorín. He estat poc temps, però m'ho he passat molt bé. He fet molts amics aquí i ara hem de separar-nos.
Azorín mai t'oblidaré.
Moltes gràcies Azorín.

KENNETH COELLO

Bé, jo no diria adéu perquè el meu germà seguirà aquí, a l'Azorín, però...No serà el mateix. Els meus nous amics seran al Balmes.
A la gent que vol venir, us dic que aquesta escola us agafa amb les mans obertes i us acomiada amb un somriure d'orella a orella. Espero que us agradi, a mi m'ha encantat. No és gran, però et dic que et costarà anar-te'n.

DÍDAC RODRÍGUEZ

Aquest any ja ens anem i no sabem què ens trobarem. Coneixerem nous amics, nous profes, noves emocions...Però el que sí sé és que l'escola Azorín sempre estarà al meu cor. Tots els records, com quan vam vendre plantes o com quan vam fer un karaoke... Tots els records que he viscut dels 3 als 12 anys a la meva escola.
L'Azorín sempre serà la meva segona família.

CLAUDIA PIÑA

Aquest ha estat el meu primer i últim any a l'escola Azorín, però això no m'ha impedit fer molts amics i aprendre moltíssim.
És una llàstima no estar-hi amb la majoria en el futur, però estaré almenys amb alguns i em portaré molts bons records tant dels companys com dels professors.

ISMAEL VALENZUELA

He de fer un comiat però no sé com començar... Bé, i si començo dient que mai me n'oblidaré dels meus amics? Potser massa típic. Però i si dic que sempre me'n recordaré de tot el que he fet, dels petits grans moments i més?...
Bé, el que sé segur és que m'ho he passat de meravella aquí, a l'Azorín.

JOSU LARGO

La primària ja s'ha acabat, l'any vinent haurem marxat i a un institut haurem parat amb ganes d'estudiar molt i d'aprendre valors.
Adéu Azorín i gràcies per tota la meva estància aquí i per tot el que he après els darrers anys.

PAU ESTERAS

És difícil acomiadar-se en poques paraules, però una de les coses que he après en aquesta escola petiteta, amb un nom peculiar i groga és a estar amb els amics i a sentir-me estimada. Amb un simple adéu m'acomiado. Crec que amb els anys encara recordaré aquesta escola i tots els meus amics.
Bye, bye Azorín

EMMA GÁLVEZ

Sé que no ens veurem més...o sí, però jo sempre et recordaré. Portem molt temps junts i he après moltes coses de tu.
Gràcies per ser-hi quan ho necessito

LEANDRO A. DÍAZ

Primària ja s'ha acabat, ens falta poc per marxar. El curs vinent no estarem junts ni a l'escola Azorín. Tots plegats hem après moltes coses que mai s'oblidaran.

ÀFRICA OLIVAS

L'únic que em surt del cor per acomiadar-me de l'escola Azorín és que la Primària és el millor del món. Tinc bons amics que recordaré per sempre i records que mai oblidaré.
Adéu a tots els profes que m'han ensenyat coses i adéu Azorín!

JOEL RÍOS

Estic molt contenta d'haver passat per aquesta escola. Mai l'oblidaré. Ara arriba una altra etapa i haurem de marxar. Per a mi és la millor escola de Primària. L'únic que puc dir és: Adéu escola. Us estimo molt!!!

NÚRIA LAVADO

Jo he estat a l'escola des de molt petit fins ara i ja és hora de marxar. Mai oblidaré tots els moments de broma amb els profes a la classe i tots els dies amb els companys a l'hora de l'esmorzar. Crec que mai deixaré de pensar en l'escola...L'escola Azorín.

JOEL PÉREZ

He arribat a l'escola a sisè. Quan vaig entrar per la porta vaig pensar que seríem bons amics. Els meus mestres: la Rosa, la Laura, el David, l'Emi i l'Imma... he après mol amb ells. Estic molt contenta dels bons amics que he fet. No us oblidaré mai tot i que estaré a Alemanya. Us estimo!!!

MARYCIELO CARVAJAL

Escola Azorín, gràcies per fer-me riure i fer-me sentir bé. El meu pensament sempre estarà aquí.
Mai us oblidaré. Petons

AIXA MAGEN

ADÉU A UNA ALTRE PROMOCIÓ

No hi ha cosa més difícil i més màgica que enfrontar-se a un full en blanc i intentar plasmar de forma breu i emotiva tot allò que et dicta el cor.
No hi ha cosa més difícil i més màgica que mirar-vos de lluny i recordar com éreu de petits, que mirar-vos als ulls i adonar-nos que els anys han passat molt ràpid, que ja marxeu de l'escola i que aquest buit que ara deixeu serà omplert per altres alumnes, sí, però només en l'espai mai en l'aura.
No hi ha cosa més difícil i més màgica que agafar una tutoria per primera vegada...
Gràcies per fer-me sentir, gràcies per fer-me plorar, gràcies per fer la meva imaginació volar...
I penseu sempre que malgrat els entrebancs, que malgrat la rutina no heu de deixar mai de llegir, ni de lluitar, ni d'estimar, ni de somiar..., perquè no hi ha cosa més difícil i més màgica que ser feliç.
Aquest breu text va dedicat als nostres alumnes de sisè.
Molta sort. Us estimem!!!!

Laura Constantino

GUANYADORS CERTAMEN LITERARI SANT JORDI 2016

A continuació podeu veure els guanyadors del Certamen Literari d'aquesta edició.
Les fotografies corresponen als tres premis de la categoria de Primària (1r a 6è).

Oriol
1r EP -1r Premi

Ilias
1r EP -2r Premi

Alba
1r EP -3r Premi

Cloe
2n EP -1r Premi

Ona
2n EP -2n Premi

Rubén
2n EP -3r Premi

Anaís
3r EP -1r Premi

Melissa
3r EP -2n Premi

Marina
3r EP -3r Premi

Unai
4t EP -1r Premi

Arnau
4t EP -2n Premi

Helena
4t EP -3r Premi

Pau
5è EP -1r Premi

Isabel
5è EP -2n Premi

Carla
5è EP -3r Premi

Emma
6è EP -1r Premi

Claudia
6è EP -2n Premi

Ivan
6è EP -3r Premi

CERTAMEN LITERARI SANT JORDI 2016

EL MEU UNIVERS (NENS)

Curs: 1r EP - 1r Premi **Pseudònim:** Rocky **Nom:** Oriol Martin

A l'univers n'hi han moltes coses per exemple: l'osa major i l'osa menor. També hi ha els planetes i els estels. Hi ha el planeta Terra on vivim. Els altres planetes són: Mart, Saturn, Urà, Mercuri, Júpiter i Venus, Neptú i Plutó que no és ja un planeta; el sol que és l'estrella més gran de l'univers i brilla molt. A la lluna que surt per la nit han enviat coets i naus i també hi ha esteroides i a l'univers hi ha moltes més coses.

Curs: 1r EP – 2n Premi **Pseudònim:** Espai **Nom:** Iias Ydden

Un nen volia anar a l'espai. Un dia la seva família volia també anar a l'espai pero ell tenia por per què mai havia anat. Al final van marxar tots i pel cami van xocar amb un meteorit però li van salvar. I conte contat ja s'ha acabat.

Curs: 2n EP - 1r Premi **Pseudònim:** Esteinocleidomastoideo **Nom:** Cloe Parrón

Hi havia una vegada una nena que es deia Flora. Un dia va anar a la biblioteca i va veure unes estrelles flotant. Les va seguir i va veure que es ficaven per uns llibres. Va treure els llibres i es va caure en un lloc. Va obrir els ulls i estava a l'espai però va sentir que podia respirar. També va veure que els planetes tenien cara i els hi va dir:
- Però on estic? Es va preguntar...
- Estàs a l'espai! – li va contestar la Lluna.
Has de tornar a casa, Has d'anar fins a Plutó passant per tots els planetes.
Un cop va arribar a Plutó li va demanar que la portés a casa. Plutó li va dir que sí.
I conte contat aquest somni ja s'ha acabat.

Curs: 2n EP – 2n Premi **Pseudònim:** Flor **Nom:** Ona Sancho

Hi havia una vegada un extraterrestre que vivia a Plutó. I vivia amb un noi que es deia Xerloc i Xerloc no era el seu amic. Pero un dia va haver-hi una explosió que es deia Big-Ben i van haver de marxar amb un coet. Van haver d'anar a la Terra. Es van coneixer millor i van ser amics per sempre. Conte contat ja s'ha acabat.

Curs: 2n EP – 3r Premi **Pseudònim:** Drac Encantat **Nom:** Rubén de los Santos

Fa molts anys un astronauta que va anar a la Lluna havia descobert deu planetes mes i un altre sol i una altra Lluna i un des planetes que va descobrir era on es podia viure. Tenia aigua també, podies respirar pero en aquell planeta tots els mesos era hivern i no li agradava que sempre fos hivern així que va tornar al planeta blau. Conte contat ja s'ha acabat.

Curs: 3è EP - 1r Premi **Pseudònim:** Amisuki 0407 **Nom:** Anaís López

Casa meva és com ser a l'univers. Perquè quan tanco els ulls vec puntets blancs i m'imagino que és l'Univers, perquè semblen estrelles, després també m'imagino que està al cel blau amb la lluna,i els planetes, els sol i les estrelles... També m'imagino que estic flotant per la gravetat amb un vestit espacial i una capota espacial, trepitjant la Lluna, anat amb un coet espacial...etc A vegades al llit penso que m'agradaria viatjar a Júpiter i a Mart. M'agrada l'univers perquè no hi ha gravetat i també perquè esta la Lluna, el Sol i el sistema solar...L'Univers m'agrada per les estrelles que brillen algunes més que d'altres estrelles.

Curs: 3è EP – 2n Premi **Pseudònim:** Assilem **Nom:** Melissa Fernández

Hi havia una vegada un nen que volia anar a l'univers. El nen pensava que existien els extraterrestres i s'inventava moltes històries. Un dia el seu pare li va preguntar, vols anar a explorar l'univers? El nen va dir que sí!! Van agafar el coet i se'm van anar a l'univers. Van trobar-se a un extraterrestre i li van dir: que fas? –va contestar ell; vull destruir la Terra!!! Per què? Perquè els cotxes contaminen molt i els extraterrestres no podem suportar aquesta olor. Van tornar cap a la Terra i van dir per les notícies que no podem contaminar tant i cuidar més al nostre planeta. Conte contat ja s'ha acabat.

Curs: 3è EP – 3r Premi **Pseudònim:** Floquet de Neu **Nom:** Marina González

Hi havia una vegada un gos que volia ser astronauta. Sempre somiava que estava a l'univers i anava a la Lluna, i li agradava mirar els planetes, la terra, etc. Un dia al mati el gos estava a fora mirant el sol a la vegada que estava imaginat que estava viatjant per la Lluna, la Terra, Mart... etc. El gos era molt llest perquè s'havia tots els planetes: Terra, Mart, Saturn. Neptú, Plutó, Júpiter, Urà i Venus. Deia que La Lluna és un satèl·lit i també les estrelles eren molt grans d'aprop. Bé doncs, el gos volia ser un astronauta però no pot per què es un gos i els gossos no poden treballar, així que no pot. Conte contat, conte acabat.

Curs: 4t EP - 1r Premi **Pseudònim:** La Barbi Rosa **Nom:** Unai Delgado

Fa ja un segle es van destruir tots els planetes per culpa de la contaminació i ara els éssers humans viuen en coets buscant un planeta per viure-hi. Jo sóc en Max, un nen que tots els dies somnio que trobem un planeta per viure. Avui és 15 de maig del 20200 i hem arribat a una galàxia amb molts planetes amb atmosfera.

La meva família i jo estem molt feliços perquè per fi viurem a un planeta. Ja hem aterrat. El planeta té molta flora i molta fauna. També té molta aigua. La meva família i jo hem anat a un bosc proper a talar arbres per tenir fusta i construir-nos una casa. Pel que m'ha dit ma mare, aquest planeta és igual que la Terra. Jo no sé com era la Terra perquè només néixer ja vivia en una nau. Avui és 30 de juny. El planeta comença a cobrir-se de foc perquè uns volcans han entrat en erupció i hem d'abandonar el planeta. Algun dia trobarem un planeta per viure-hi? Espero que sí.

Curs: 4t EP – 2n Premi **Pseudònim:** Auron Play **Nom:** Arnau Arbós

Era un astronauta que voltava per l'espai amb la meva nau super especial, vaig perdre el control i vaig anar caient a 9.999.999 Km/h , vaig anar a parar a un planeta bastant estrany, hi havia uns essers liles i blaus molt rars però simpàtics que em van atendre amb molta amabilitat i van intentar arreglar la meva nau. Vaig pensar que m'havia de quedar un temps, tot decidit vaig voler quedar-me dos mesos, i així va ser, em vaig quedar estudiant en aquell planeta amb aquells extraterrestres. Quan vaig marxar em va fer pena però vaig haver de fer-ho.

Curs: 4t EP – 3r Premi **Pseudònim:** Roseta **Nom:** Helena Orozco

L'Univers és molt bonic. Té molts planetes com Mart, la Terra, Saturn, Venus, Plutó, Mercuri, Júpiter... L'univers és molt bonic perquè té moltes coses boniques i estranyes. L'univers té moltes estrelles, com ara el Sol, que és l'estrella més gran i que ens il·lumina a tota la Terra. Nosaltres donem voltes al voltant del Sol com tots els altres planetes. També hi ha cràters, cometes, forats negres que ens poden absorbir i desaparèixer. Per a mi, és la cosa més bonica que hi ha. Abans els astronautes anaven en naus espacials per posar una bandera a la Lluna. La primera persona que va anar a la Lluna va ser una gossa. Quan va arribar a l'espai, va explotar la nau i la gosseta va morir. Va ser molt valenta i li van fer una cançó. Els meus amics diuen que hi ha extraterrestres qui sap? potser sí que hi ha. L'univers és molt gran i pot haver algú més enllà. L'univers té molts colors, rosa, negre, lila...és preciós.

Curs: 5è EP - 1r Premi **Pseudònim:** Danirep 23 **Nom:** Pau Bru

El meu univers és molt diferent als altres. És molt bonic. Ara us explicaré com és. El meu univers es va formar amb l'esperança i l'emoció de la vida, amb l'amabilitat que han tingut amb mi i la força que he utilitzat per avançar al futur.

Al meu univers tinc un munt d'estrelles i aquestes són els meus amics, la meva família i la gent que m'ha ajudat a seguir cap endavant. Els sistemes del meu univers són les persones que m'han fet riure i somriure, que m'han dit coses boniques quan plorava i que m'han regalat abraçades i petons. Els planetes són els records bonics de la meva vida i esperances que tinc per ser alguna cosa a la vida. Això és el meu univers. És per mi tot a la meva vida. Faria tot per ajudar-los si estan en perill i els cuidaria com si fos el meu fill. Sense ell no seria res de res.

El nom del meu fill és Esperança.

Curs: 5è EP - 2n Premi **Pseudònim:** El Esparragou Crazy **Nom:** Isabel López

La Sara té un germà que no valora res de res, ni el que l'envolta, i tampoc creu en res. Ella, amb el seu germà s'avorreix moltíssim perquè sempre està de mal humor i sempre està amb el mòbil en els moments familiars, (no respecta a ningú... l'adolescència!)

Però jo crec que, tot i que siguin una miqueta grans, no significa que desconnectin de l'Univers. Es podrien esforçar una mica més.

La Sara, una nit, va pensar que havia d'ensenyar al seu germà l'univers. Ella es va esforçar per convèncer-lo... i ho va aconseguir!

- 3, 2, 1,... Ja! Enlairem-nos germanet gran!!!
- Per què em portes a l'Univers? Si no val la pena...
- Ja veuràs com sí. No diguis bovades. Aterrem a la lluna!
- Estàs boja!

La Sara va treure dues hamaques i les va posar sobre la lluna.

- Seu al meu costat. T'he portat aquí perquè sàpigues què vol dir l'Univers. Mira allà! Dins la Via Làctia està el sistema solar, que són les persones que t'estimen, et diuen que visquis la vida, que la valoris. Somriu! I no importa com siguis, sinó que siguis bona persona.

Ho va comprendre tot.

- Gràcies i perdó
- Recorda el que t'he dit. Ara ja saps que tot val la pena si t'esforces.

Curs: 5è EP - 3r Premi **Pseudònim:** Mi hermano **Nom:** Carla Alonso

El meu univers és molt gran però avui us parlaré de l'estrella més gran que és la meva mare.

Ella és molt important per a mi. Em porta al cole cada dia i, encara que al treball no està molt contenta, sempre té un somriure a la cara. M'ajuda en tot. Té paciència amb mi, i no soc fàcil!

Ens enfadem, però no podem estar-ho perquè ella és la meva estrella més gran i també, perquè riem juntes, plorem, cuinem i ens animem en els moments més difícils. És molt bona per a mi. I ella és així. Però la meva estrella més gran és la del meu germà, (però és un secret...)

La meva mare és especial i m'agrada tal com és.

Curs: 6è EP - 1r Premi **Pseudònim:** Chachilachimostachoazul **Nom:** Emma Gálvez

Per a mi, nosaltres som com petit estels, alguns destaquen, altres menys.Quan contemplem no només l'univers sinó també el cel, em sento com un petit granet de sorra posat al mig del món. A vegades em pregunto com de divertit seria anar flotant per l'espai, el que ja no seria tan guai seria estar perdut per l'espai. Tan de bo poguéssim fer un viatge a l'espai, agafar un pot i ficar-hi uns quants estels i un trosset d'univers. I què em dieu de la Via Làctia. Amb aquells colors brillant necessitaríem unes ulleres de sol potents, per poder observar tal relíquia espacial. En el futur podrien inventar un cotxe volador que tingués la potència suficient per fer un parell de viatges a la Lluna o a algun altre planeta. Els llibres i els professors ens poden ensenyar moltes coses per fer una redacció molt bona però, si ens deixem guiar pel cor i pel que creiem ens anirà millor.

Curs: 6è EP – 2n Premi **Pseudònim:** Adeuescola **Nom:** Claudia Piña

Oh, L'univers: tan gran i fosc. Ple de planetes, satèl·lits galàxies, extraterrestres... Extraterrestres? però això no és real. Com que no? Mira, avui no utilitzarem els llibres, us explicaré una història de veritat. És d'una nena que es diu Lluna, d'un planeta molt llunyà anomenat Azorín. La Lluna no era feliç, perquè algunes persones li deien coses dolentes per ser molt petita. Un dia quan la Lluna estava de camí a la seva escola amb el seu coet especial va veure un altre coet una mica estrany (amb un nen a dins). De sobte el coet es va començar a moure. La Lluna el va seguir. Després de 5 minuts va veure l'entrada d'una altra galàxia i van aparèixer molts planetes. El coet es va aturar en un planeta verd molt bonic. La Lluna es va apropar al nen i li va dir: Ei tu? Que fas aquí? El nen sorprès de veure un altre persona li va contestar:

Busco el meu univers, sense malalties, complexes, guerres... Que guay -li va respondre la Lluna. Puc anar amb tu? Es clar que sí. Tu podràs anar des d'aquí fins al planeta blau que hi ha allà- assenyalar el nen. Per cert, com et dius? Lluna i tu? Galileu. Bé doncs comença a fer el teu univers.

Després d'unes setmanes la Lluna es va adonar que enyorava moltes coses: els seus companys, la seva família... Allí tenia moltes coses boniques, però no tenia en qui compartir-ho.

A veure nens que em aprés avui? Que l'univers és molt interessant? Sí, però el més important de tot, és que, siguis qui siguis i vagis on vagis, el teu univers sempre serà la gent que t'estima.

Curs: 6è EP – 3r Premi **Pseudònim:** Iben 56 **Nom:** Ivan Ruiz

Per a mi el meu univers és lloc on tot es ple de pau, estrelles, felicitat, alegria, saviesa i poesia. El meu univers és el lloc on jo em sento tranquil, jo mateix, on tot el món pot fer el que vulgui. Un lloc on no hi ha guerres, desigualtat, egoisme, racisme, etc... Un univers on mires les estrelles, i mires cap al futur, on mires el Sol, i mires l'esperança, on mires la Lluna, i mires l'amistat, on mires a l'infinit, i mires l'escola Azorín.

PARES

1er Premi Medussa- Raquel Gonzàlez

...anava caminat per la muntanya de brossa, buscant els objectes curiosos que algú havia decidit que no faria servir més i mereixien acabar a l'abocador. Va trobar una arracada d'or. En un principi es va posar molt contenta, però de seguida va pensar que no li servia per res; ningú no li canviaria per diners, ni es podia menjar. S'ho va ficar a la butxaca de totes maneres. Uns passos més enllà, mig ensorrada, hi va trobar una porta rodona, del que semblava una rentadora. La va obrir, tot i la foscor, li va semblar massa ample. Va fica el cap i quan els seus ulls van captar una mica de llum, el que va veure la va deixa bocabadada. Hi havia un seient per a dues persones, una mena de palanca davant de cadascú i un enorme botó rodó, d'un blau molt viu. Va asseure's i amb una impostada veu d'home adult, va demanar permís al control de terra per enlairar-se. Quan li van concedir, va prémer el botó i sobtadament, una enlluernadora llum la va obligar a tancar els ulls. Només obrir-los, va mirar per la finestra de la porta d'aquella mena de nau espacial i ...El sol s'escolava per un forat del sostre i es va despertar. Va quedar-se una estona pensat en el somni. En com acabaria. Aquesta nit no he passat fred. Sort que ahir els meus germans grans van tensar els plàstics i no ha entrat la pluja i no m'ha mullat el llit. Es molt incòmode dormir amb el llit mullat. Només recordo una vegada que se'm va escapar el pipi mentre dormia. Em vaig despertar tremolant de fred. La mama em va treure els pantalons i em va posar al seu llit. Si tanco els ulls sento aquella calor del seu cos. Com m'agradaria que vingués la mama... Avui ens han dit que vindran camions a portar-nos menjar, però als nens no ens deixen acostar-nos perquè diuen que ens poden esclafar com a formigues. A mi m'agradaria pujar-me a un d'aquests camions. Els demanaria iogurt i xocolata, que mai no ens donen. El meu germà gran si que hi va, però la últim. Em vaig amoïnar molt, perquè la mam si que en sap de curar ferides i jo no. Aquí els nens ploren molt. I algunes dones també. Jo no ploro perquè la mama em va dir que no ho fes, que fos forta i valenta, però jo a vegades ploro a les nits sota la manta, quan tothom dorm, perquè m'aguanto moltes vegades durant el dia perquè ningú no em vegi i després no li expliqui a la mama, quan em vingui a buscar. Les nits que fa molt fred, encara que no tingui ganes de plorar, em concentro i ploro perquè la cara se'm posa calenta i així m'adormo abans. Ahir se'm van trencar les sabates. Tota l'estona tinc els mitjons plens de sorra i no puc ni jugar ni córrer ni res, perquè a cada moment m'he de seure per buidar-lo de pedres, si no em fa mal el peu. No vull anar descalça com van altres nens. La senyora Hanira m'ha dit que intentarà cosir-los. Espero que pugui, si no ho intentaré jo. No jugo molt amb altres nens, perquè com que som tants al campament, les mares s'amoïnen perquè tenen por de que els fills se'ls perdin. Voldria que els meus germans em deixessin buscar si trobo algun company de la meva escola, perquè els enyoro. Els nens de les tendes de voltant a la meva son molt petits i juguen a coses de petits que a mi m'avorreixen molt. A vegades però, ajudo a les seves mares, perquè algunes tenen dos fills petits. Quan jugo sola, faig veure que sóc una astronauta que arribes a un planeta llunyà. Es el que m'agradaria ser de gran. Per això hi somio tant sovint. A la nit, quan m'estiro al llit, penso que m'agradaria tenir un telescopi, treure-ho per un forat del plàstic del sostre i quedar-me tota la nit mirant el cel. Abans de dormir m'imagino que estic a l'espai i com que mai no l'he vist de prop, me l'invento una mica. Potser els planetes tenen uns altres colors i hi ha menys galàxies de les que jo em penso. O les estrelles brillen més. I si la lluna igual no es tan gran? Per això m'agrada anomenar-lo el meu Univers.

2n Premi Melchus- Tamara Peña

Entre rialles i centenars d'esforços per no quedar-nos adormits abans que arribi el nou dia, estem aquí, regirats dins dels sacs, fent bivac enmig d'una clarina de la muntanya. Aquest any hem pogut venir de tots de campaments, i tots busquem ara, panxa amunt, alguna figura en el cel que ens representi, més enllà del que els nostres ulls poden veure, com si en qualsevol moment poguessin volar i arribar on no arriba ningú. Tot el cel és nostre i ens sentim capaços de tot. Sembla que fos ahir aquesta nit màgica d'estiu de l'any 1993. Només tenia 14 anys. Però ja fa temps que vaig deixar de mirar pel telescopi, d'intentar veure més enllà del que els meus ulls em permeten. Els anys m'han ensenyat, simplement, a obrir la finestra de bat a bat, alçar las vista i mirar el cel en les nits d'estiu. Si els núvols em donen treva, allà em trobo cara a cara amb la meva constel·lació. I dic meva perquè en aquells moment veig tot el que m'importa i sento que em pertany. Tots els meus estels estan allà, al seu lloc, acompanyant-me en les nits clares, i em fan saber que quan vinguin els núvols, continuaran allà presents, tot i que no siguin visibles. Els meus preferits estan al bell mig i són els tres que més brillen. Crec que han fet un pacte amb el sol. Hi ha dos que són petits però amb força de gegants. El gran els acompanya i junts dibuixen un gran somriure que s'encomana... Hi ha d¡altres estels, tots importants uns més propers, altres més llunyans. Inclús hi ha alguns estels que tot i apagar-se fa temps, encara em fan arribar la seva llum. De vegades un estel fugaç travessa el cel. El veig de passada deixant un camí d'espurnes en el seu camí. No es queda, passa massa ràpid, però l'empremta del seu pas, d'alguna manera, sé que romandrà per sempre. I al costat sense fer nosa, com una sentinella impassible, la Lluna, una aliada des que tinc ús de raó i potser abans. El meu sac dels desitjos, la meva deessa de la fantasia, a la que omplo d'impossibles possibles i es fa gran mentre m'escolta, la que incondicionalment m'ajuda a complir els meus somnis. I on sóc ara tinc el meu planeta, una finestra oberta davant un sistema acotat, gaudint d'aquest petit tros de galàxia dins un univers immens que, segons cap a on miris et podries arribar a perdre.

3è PremiMojitos & Gyn's- Lola Gonzalez

¿Mamá, que es tu universo? Mi Universo Es un camino de estrellas que miran tus ojos negros,

Mi Universo Son mis huellas, mis cicatrices y mis recuerdos.

Mi Universo Es un caminito de arena con aroma de romero, una medalla de plata y un tambor rociero.

Mi Universo Es esencia de quien me dio la vida, una casita blanca con miles de caricias. Una máquina de coser con hilos y retales y consejos como solo da una madre.

Mi Universo Una silla de mimbre con un bastón colgado, un reloj de bolsillo con historias de un pasado. Mi Universo Una mirada, un deseo, un escalofrió que paraliza el tiempo. ¿Pero sabéis que? Vosotros sois mi verdadero universo, unos ojos que te miran buscando consuelo. Una herencia, una historia y un recuerdo.

Mi Universo cuatro ojos negros, un lunar, un canto de sirena y un amor verdadero. Mi universo. Una caja cerrada con llave en el alma que guarda recuerdos donde están los que más quiero. Mi universo verdadero Vosotros cuatro ojos negros.

ESCOLA AZORIN S.C.C.L.
C./Anselm Clavé 6-8 08902 L'HOSPITALET Tel: 933319997
Fax:933320546
e-mail: info@escolaazorin.com / www.escolaazorin.com
CENTRE CONCERTAT PER LA GENERALITAT DE CATALUNYA

escola azorín s.c.c.l.